SWEDISH MUSICAL LEVANDE MUSIKARV HERITAGE

CARL WILHELM BAUCK

1808-1877

Sonatine facile et brillante

För piano/for piano

Opus 9

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Hans-Erik Goksöyr

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 16/Edition No. 16
2013
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

SONATA.

W. Baucke, Op. 2.

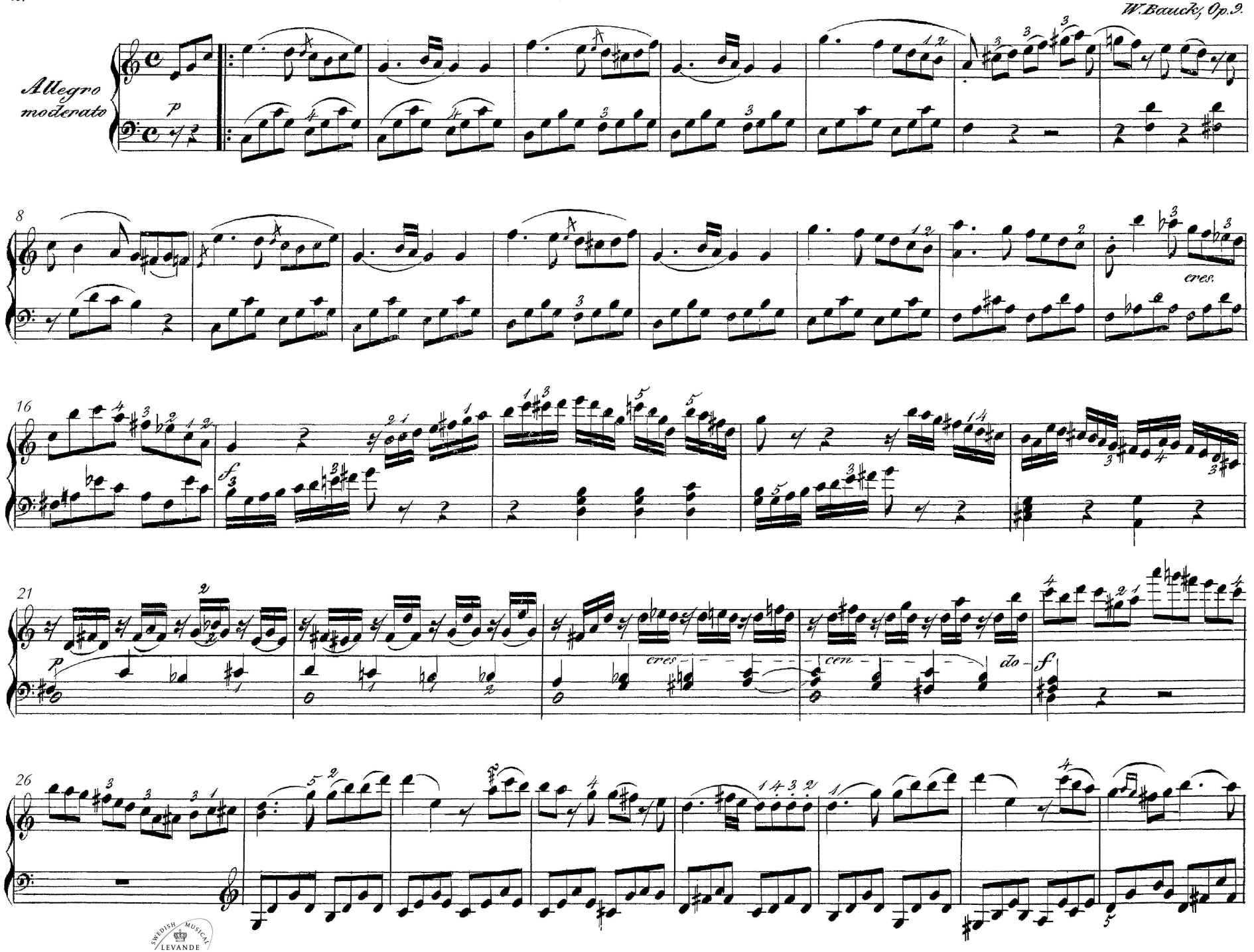

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2013. Public domain. www.levandemusikarv.se

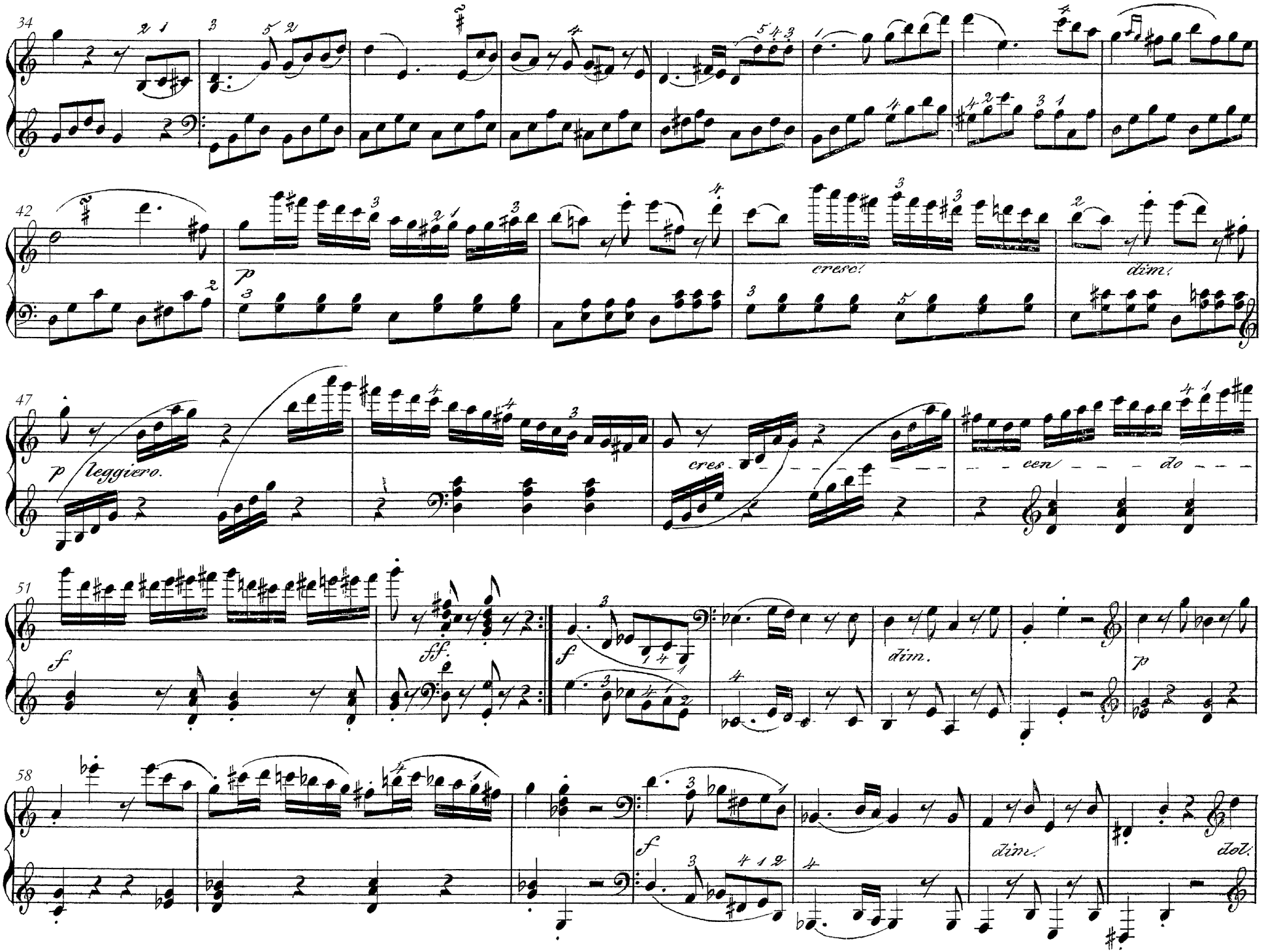
34
42
p
cresc.
dim.
47
p leggiero.
cres.
cen do
51
f
sf.
f
dim.
p
58
f
dim.
dol.

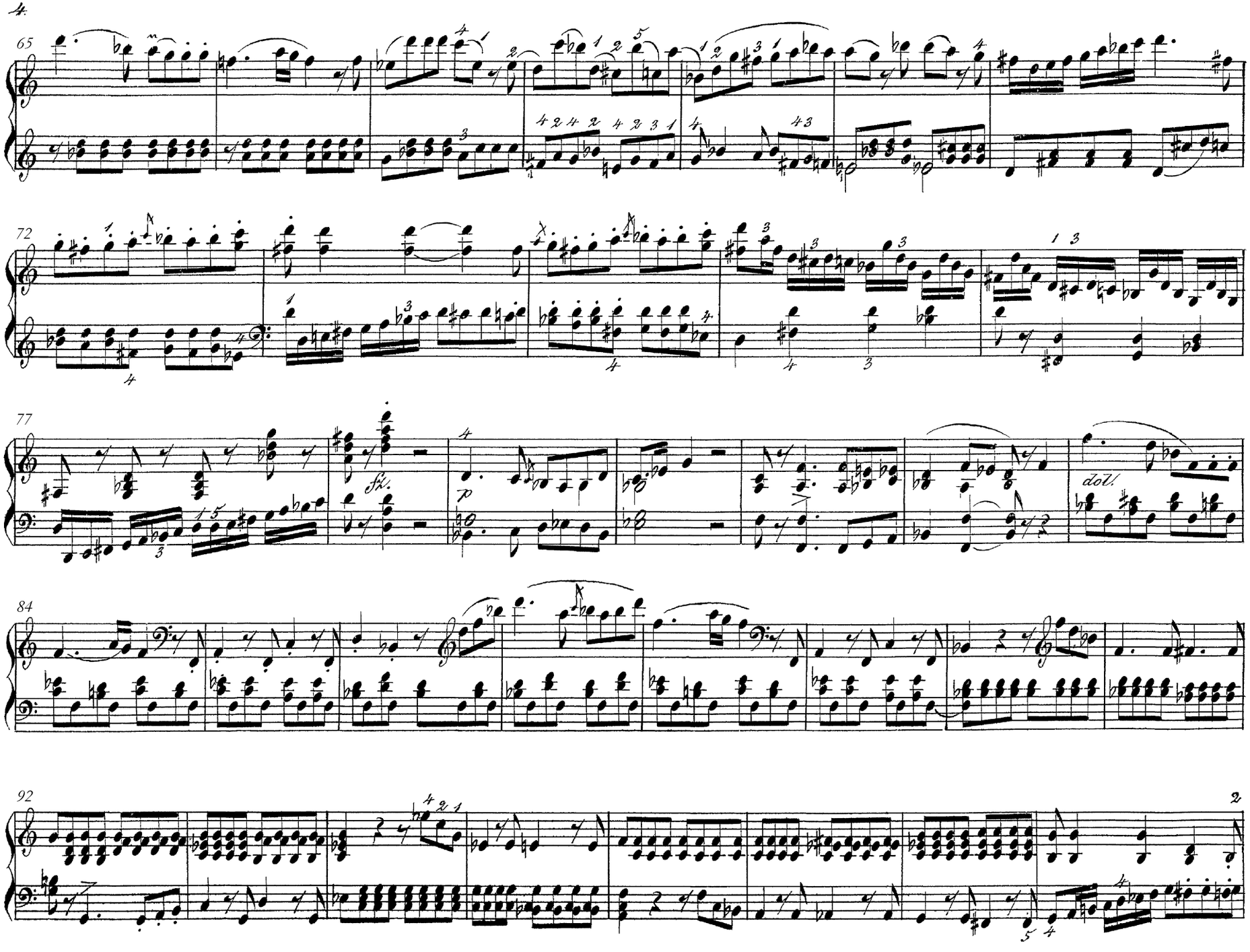
65
72
77
sfz.
p
dol.
84
92

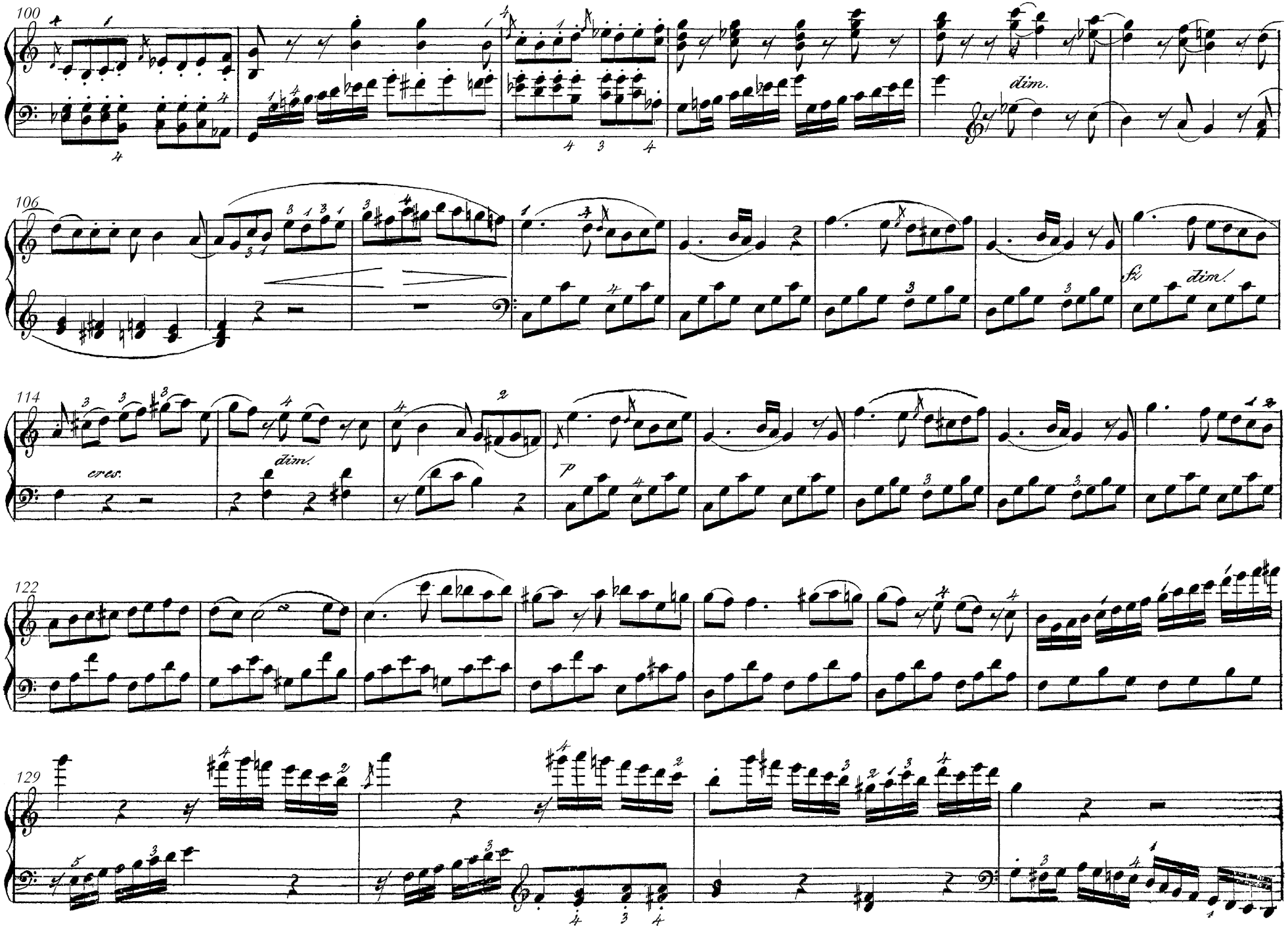
100
dim.
106
fz
dim.
114
cres.
dim.
p
122
129

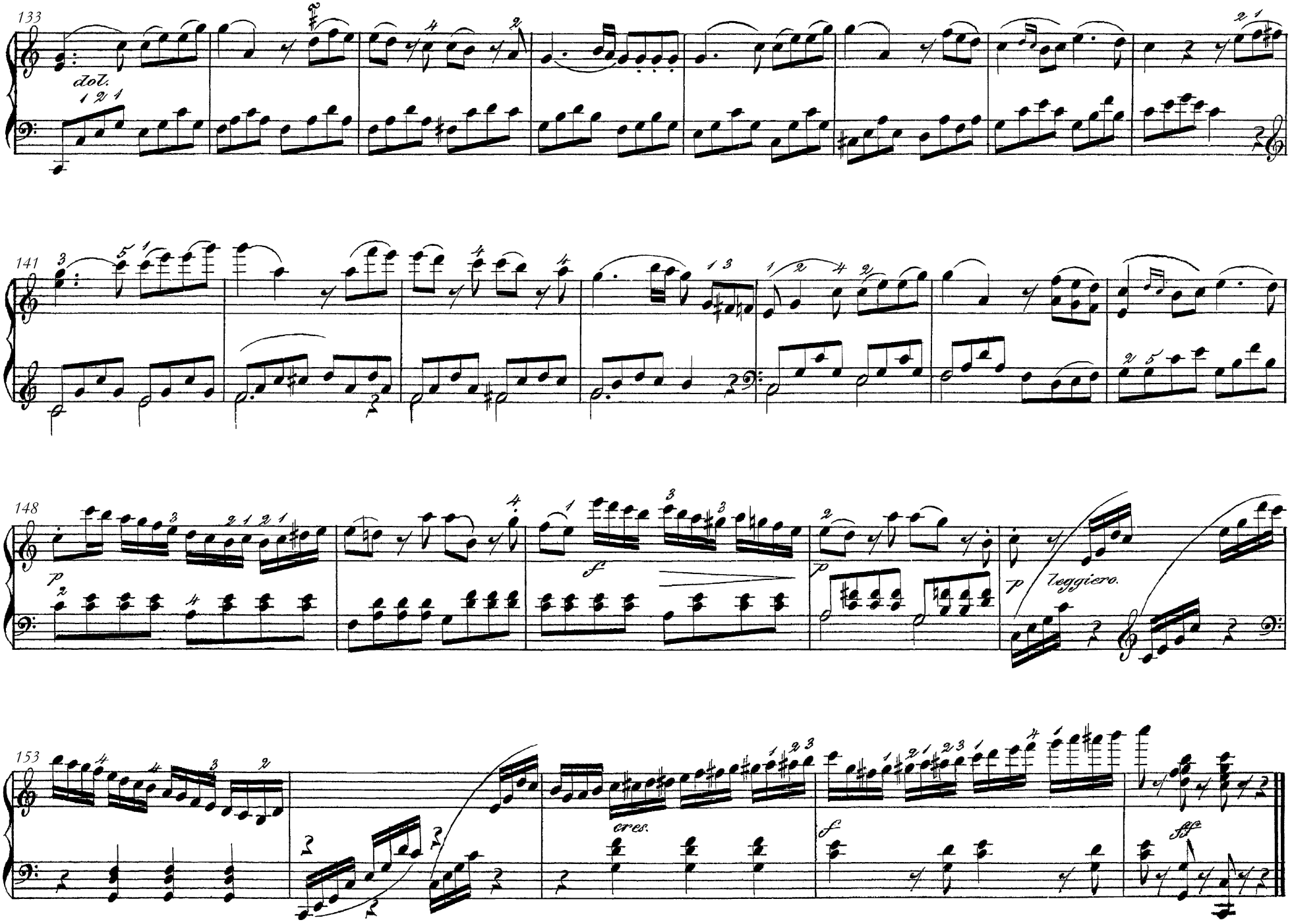
133
dol.
141
148
p
f
p
p leggiero.
153
cres.
f
fff

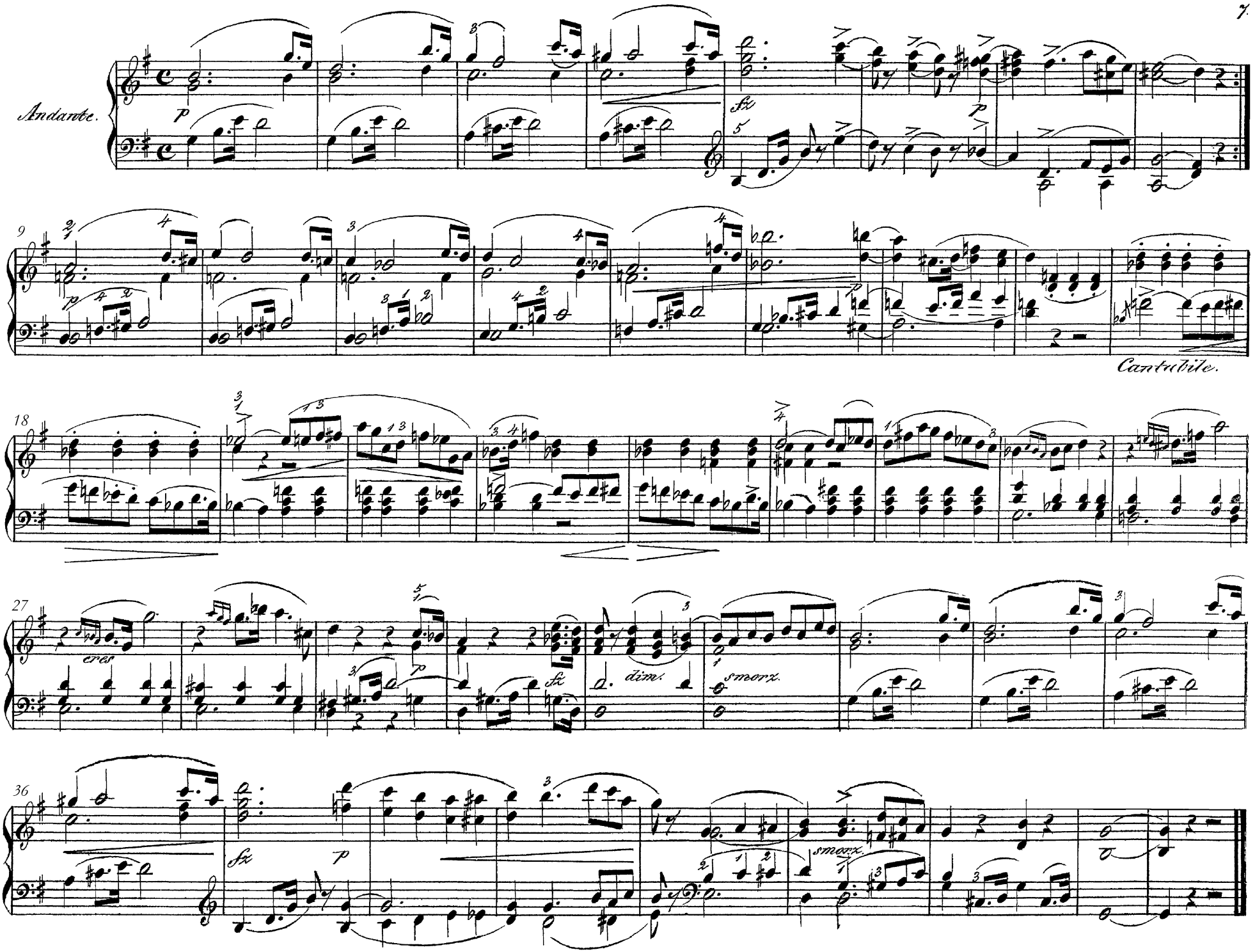
Andante.
p
sfz
p
9
Cantabile.
18
27
cres
p
sfz
dim.
smorz.
36
sfz
p
smorz.

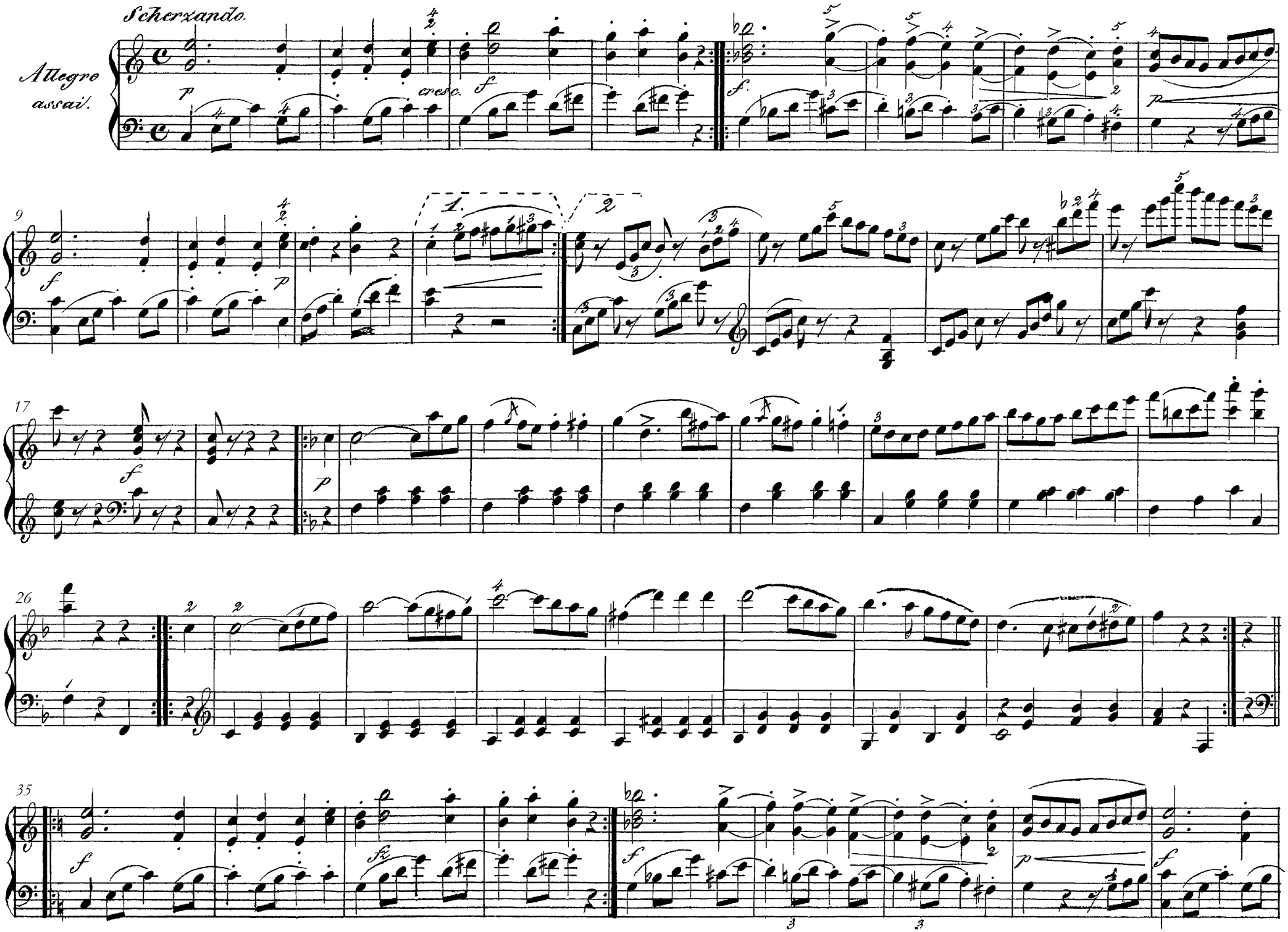
Scherzando.
Allegro assai.
cresc.
9
17
26
35

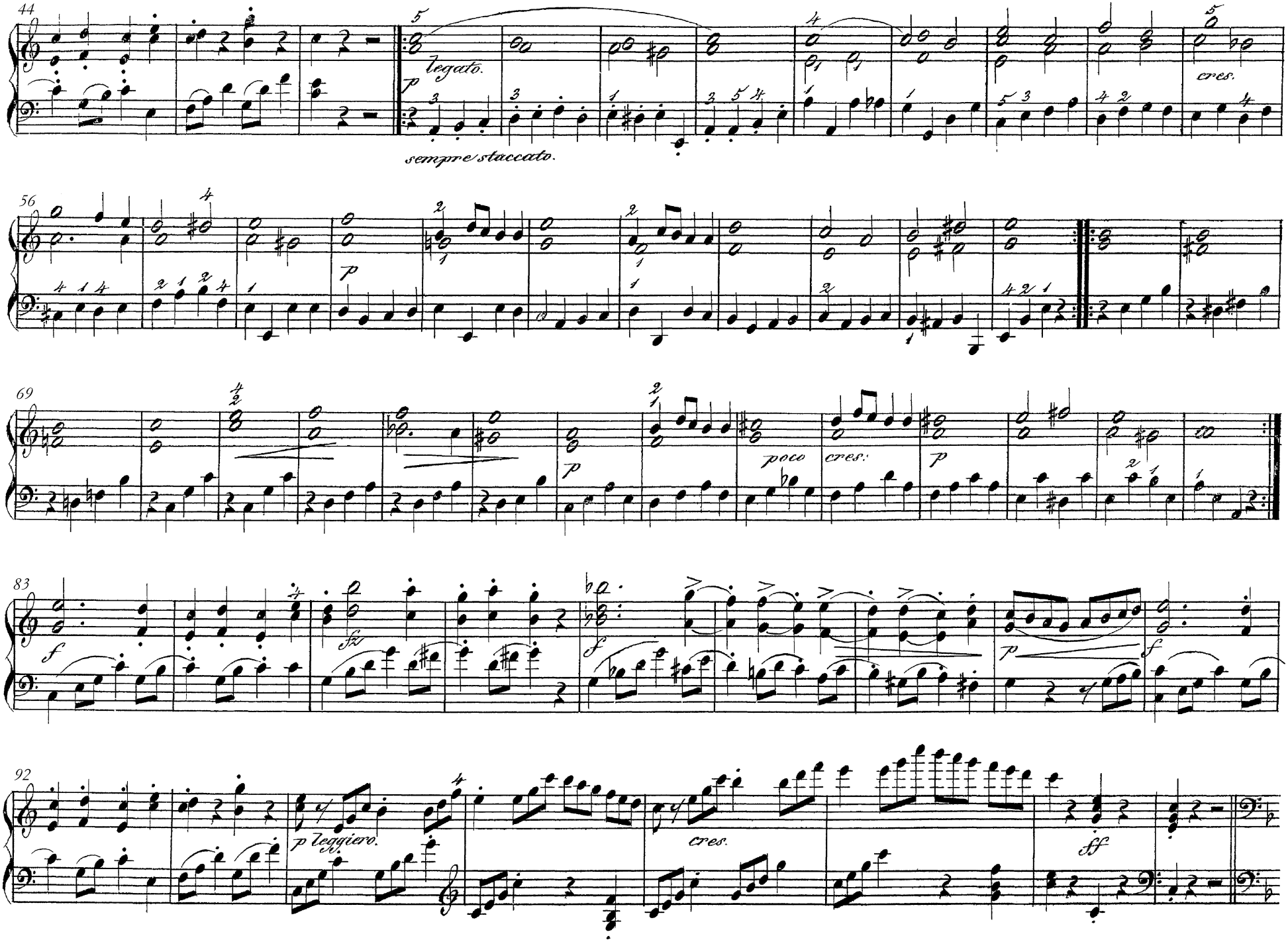
44
legato.
p
sempre staccato.
cres.
56
p
69
poco
cres.
p
83
f
fz
f
p
f
92
p leggiero.
cres.
fff

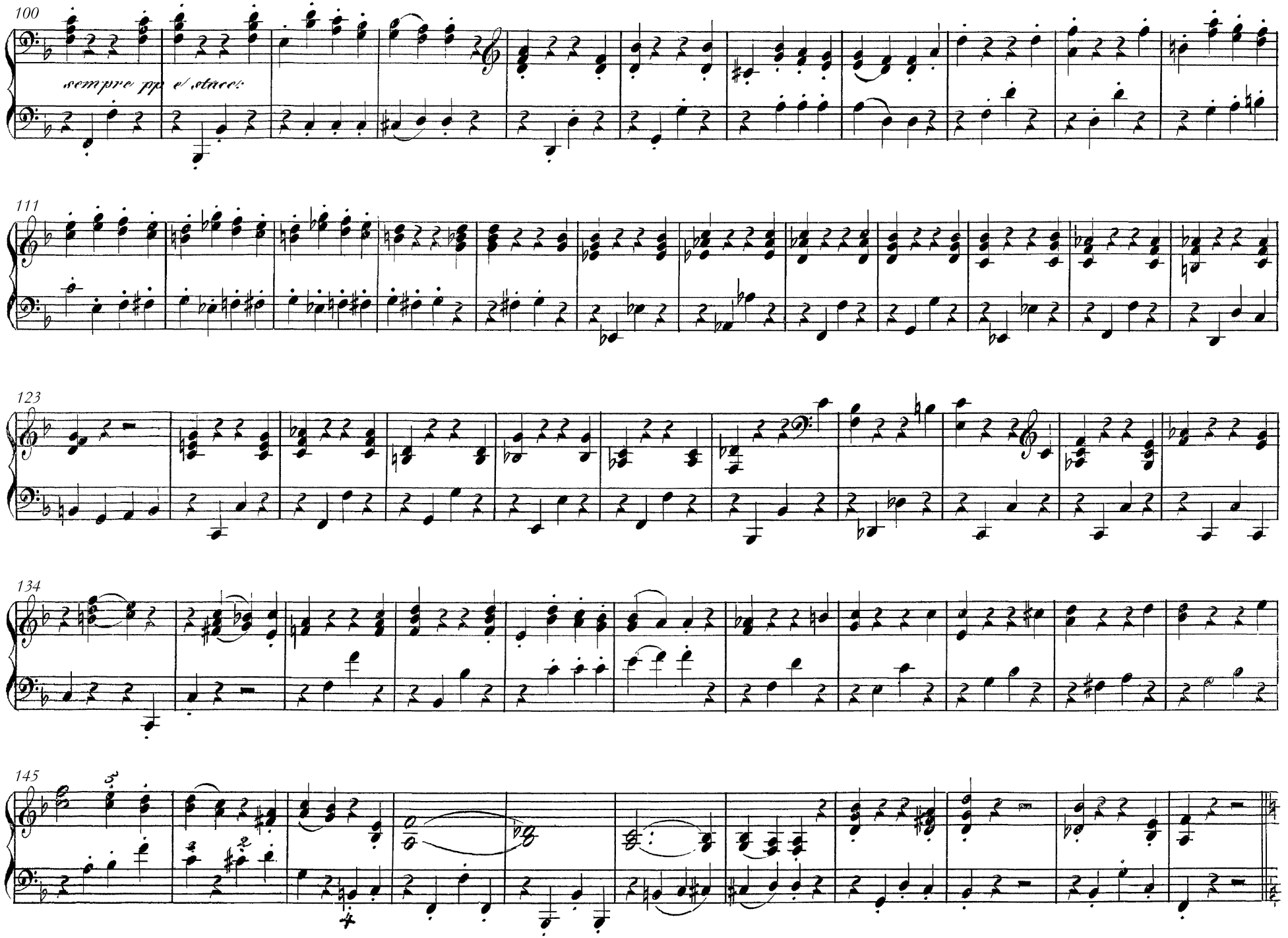
100
sempre pp e stacc.
111
123
134
145

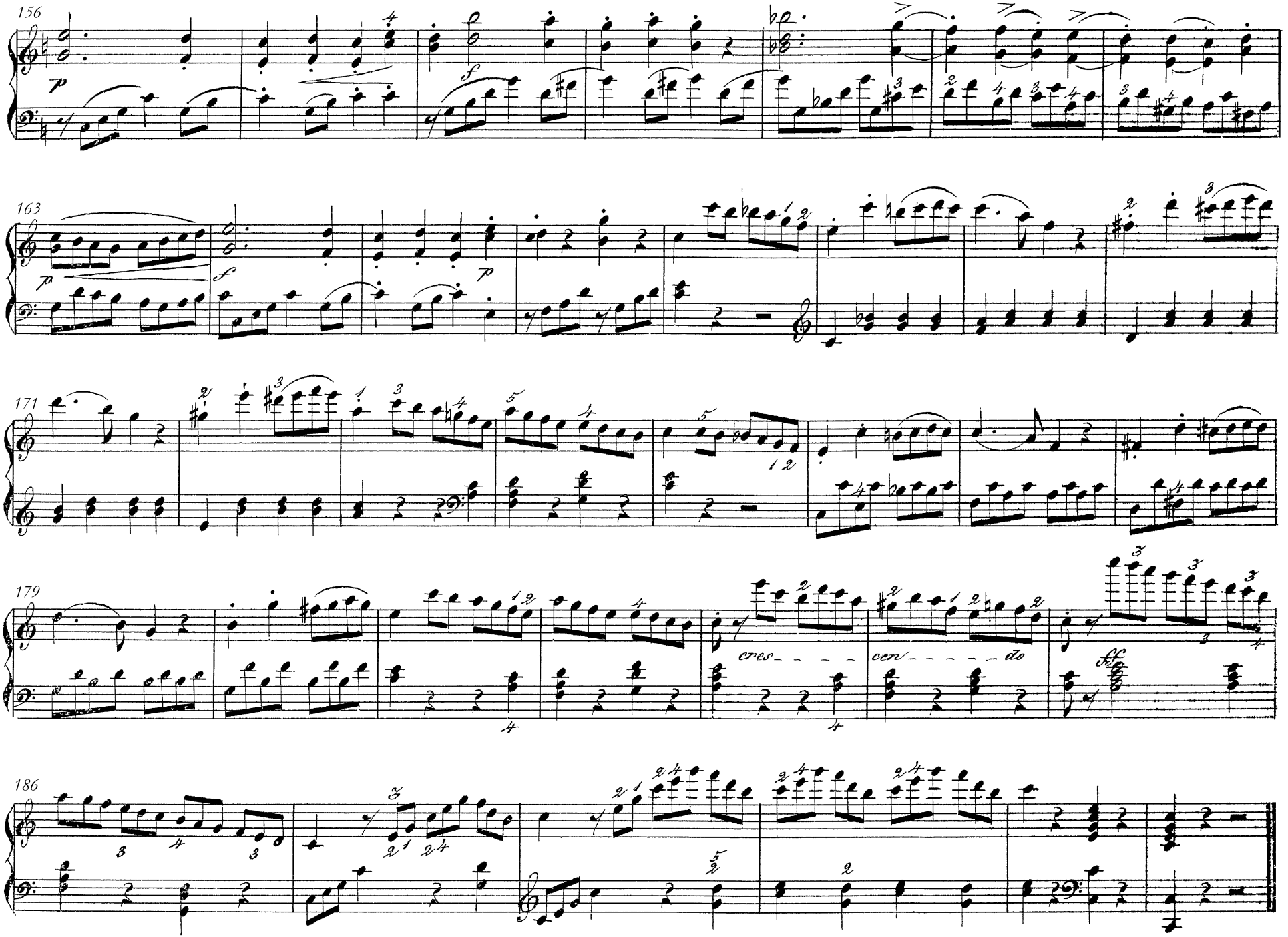
156
163
171
179
186
cres
cen
do
sfz

Carl Wilhelm Bauck

Carl Wilhelm Bauck (1808–1877) hade en stark ställning i samtidens musikliv. Inte minst berodde detta på att Bauck var verksam i flera roller, något han i och för sig inte var ensam om. Kombinationen av musikkritiker, lärare, skriftställare, översättare (av bland annat en pianoskola av Czerny och librettot till Mozarts *Don Giovanni*), kompositör och arrangör innebar att han kom att få stort inflytande över musikens centrala kretsar.

Bauck var född i Göteborg och fick sin grundläggande musikskolning i hemstaden. Från 1828 var han organist i Engelska kyrkan, tills han 1832 flyttade till Stockholm. I huvudstaden gav han till en början pianolektioner. Han verkade som musikkritiker i *Aftonbladet* 1842–59 (under signaturen – u –), i *Nya dagligt allehanda* 1860–71, och från 1871 i *Dagens Nyheter,* och var dessutom medredaktör 1853–57 för *Ny tidning för musik*. Bauck var en lärd kritiker som förfäktade klassiska ideal, men stod främmande för en del nyare inslag.

Från 1858 verkade han som lärare i ”musikens historia och estetik” vid Musikkonservatoriet – och publicerade 1862 sin *Handbok i musikens historia från fornverlden intill nutiden* som kom att tryckas i flera upplagor. Bauck gav också ut flera pedagogiska skrifter i musiklära.
Som tonsättare komponerade Bauck i enlighet med sina ideal i klassicistisk anda. Han skrev främst musik för piano som var hans eget instrument, men komponerade också sånger och en del kammarmusik.
Han blev invald i Kungl. Musikaliska akademien den 16 december 1845, som ledamot nr 313.

© *Gunnar Ternhag*, Levande Musikarv

Sonatine facile et brillante op. 9

Wilhelm Bauck komponerade ett tiotal stycken för piano. I *Sjelfbiografisk skizz*, som han satte samman under sina sista levnadsår, karakteriseras de som ”instruktiva pianoverk i Kuhlaus stil”.

Föreliggande verk trycktes i mitten av 1840-talet med den tidstypiska formuleringen *Sonatine facile et brillante* överst på titelsidan. Att samtidigt rubriken på den första notsidan lyder ”Sonata” kan synas inkonsekvent, men förekomsten av flera olika namn i samma källa på ett verk är inte ett fenomen som är unikt för Baucks op. 9. Samma förhållande kan iakttas i ett antal äldre musiktryck och handskrifter. Sonatinen hör till de tidiga pianostycken om vilka Bauck i självbiografin skriver att de ”på den tiden temligen ofta användes” även om han på ålderns höst ”icke skulle vilja godkänna” dem.

© *Martin Edin*, Levande Musikarv

Källkritisk kommentar

Källmaterial

Denna utgåva av Wilhelm Baucks *Sonatine facile et brillante* op. 9 baserar sig på följande källa (**T**): ett nottryck publicerat av Hirsch (ed. nr 138) som återfinns hos Musik- och teaterbiblioteket i Stockholm under signum P/Sv (exemplaret är en gåva från Valentins sterbhus). Titelsidan lyder: ”SONATINE / facile et brillante / *composée et dediée à ses Elèves* / Demoiselles Marie & Jenny Fredholm / par / WILHELM BAUCK. / Oeuv. 9. / Propriété de l’Éditeur. / STOCKHOLM / chez / Abr: Hirsch. / *№ 138. / Pr. 1 Rs de B^que*”. Längst upp på sidan där nottexten börjar står en annan titel: ”Sonata”.

Kommentarer

Nottexten i föreliggande utgåva utgör en reproduktion av notbilden i **T**, där utgivarens emendationer har förts in. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har företagits utan kommentar. I övrigt anförs nedanstående anmärkningar.

Sats 1 Allegro moderato

Takt / System	**Anmärkning**
114–115 / övre	Båge justerad i analogi med takt 6–7.

Sats 3 Allegro assai

Takt / System	**Anmärkning**
8 / övre	**T** har e1+c2 på den första 8-delen.
47	**T** saknar repristecken.

© *Hans-Erik Goksöyr*, Levande Musikarv

Carl Wilhelm Bauck

Carl Wilhelm Bauck (1808–1877) enjoyed an important position in the musical life of his day. This was not least due to the fact that he was active in several roles, though he was not alone in this. He came to exert a great influence on the central circles of music through his combination as music critic, teacher, writer and translator (including of a Czerny piano course and the libretto for Mozart's *Don Giovanni*).

Bauck was born in Gothenburg, where he received his basic musical training. From 1828, he was the organist at the English Church, until he moved to Stockholm in 1832. In the capital, he first gave piano lessons. He worked as a music critic for *Aftonbladet* from 1842 to 1859 (using the signature '– u –'), *Nya Dagligt Allehanda* from 1860 to 1871 and *Dagens Nyheter* from 1871 on, and also co-edited *Ny Tidning för Musik* from 1853 to 1857. Bauck was a learned critic who championed classical ideals, but remained resistant to certain more recent features.

From 1858 on, he worked as a teacher in the History and Aesthetics of Music at the Conservatory, and in 1862 published his *Handbok i musikens historia från fornverlden intill nutiden* ('Handbook of the History of Music from the Ancient World to Modern Times') which was printed in several editions. Bauck also published several educational works in musical theory.

As a composer, Bauck wrote in concordance with his classical ideals. He mainly composed for piano, his own instrument, but also wrote songs and some chamber music.

He was elected to the Royal Academy of Music on December 16, 1845, as member No. 313.

© *Gunnar Ternhag,* Levande Musikarv
Transl. Martin Thomson

Sonatine facile et brillante op. 9

Wilhelm Bauck composed a dozen or so pieces for piano. In his *Sjelfbiografisk skizz* ('Autobiographical sketch') which he wrote in his final years, they are described as 'instructive piano pieces in the style of Kuhlau'.

This work was printed in the mid-1840s with the words *Sonatine facile et brillante* – a designation so characteristic of the time – at the top of the title page. The fact that the heading on the first sheet reads 'Sonata' might appear inconsistent, but the use of several different names in the same source of a work is not a phenomenon unique to Bauck's op. 9, and can be seen in a number of older music prints and manuscripts. The sonata is one of the early piano pieces that Bauck describes in his autobiography as being 'fairly often used at that time', even if in his latter years he 'would not care to approve' them.

© *Martin Edin*, Levande Musikarv
Transl. Neil Betteridge